

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/32/2013
Identifikačné číslo spisu: 7612010026
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:7612010026.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 26. júna 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej JUDr. M. N., pre prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To 70/2012, z 2. októbra 2012 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 8To 70/2012, z 2. októbra 2012 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1T 48/2012, z 21. júna 2012.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To 70/2012, z 2. októbra 2012 podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Vytýka druhostupňovému súdu nesprávne právne názory.

Prvú rovinu predstavujú nesprávne právne úvahy krajského súdu spočívajúce v tvrdení, že rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu advokácie obvinenej nebolo vykonateľné. Generálny prokurátor v odôvodnení dovolania argumentuje ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a ich výkladom. Podľa jeho názoru, ak by podaná žaloba obvinenou mala odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia, s poukázaním na ustanovenie § 250c ods. 1 O.s.p. tento predpoklad (všeobecne zakotvený okrem iného aj v ustanovení § 52 ods. 2 Spravovacieho poriadku - rozhodnutie je vykonateľné, okrem iného aj vtedy, ak odvolanie nemá odkladný účinok) by musel byť vyjadrený priamo v zákone o advokácii (teda osobitnom zákone) formuláciou: „rozhodnutie je preskúmateľné súdom a podaná žaloba, resp. opravný prostriedok má odkladný účinok“, pretože ináč ho nemá. Naproti tomu odvolací súd si osvojil takú konštrukciu, podľa ktorej pokiaľ zákon o advokácii nevytlúčil odkladný účinok podaného opravného prostriedku, podľa ustanovenia § 250m ods. 1 O.s.p. odkladný účinok má, čo je však zjavne nelogický postup.

S poukazom na konštatovaný záver odvolacieho súdu o tom, že rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory nebolo vykonateľné, nemôže obstať, pretože je vyvrátený obsahom ustanovenia § 250c ods. 1, veta prvá O.s.p. Generálny prokurátor v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Sžo 153/2010, z 11. augusta 2010.

Druhá rovina nesprávnych úvah odvolacieho súdu spočíva v tvrdení, že nebola naplnená subjektívna stránka v konaní obvinenej. Generálny prokurátor vyslovil názor, že rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory bolo vykonateľné, obvinená mala o tejto skutočnosti vedomosť a preto konala v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zák. Svedčí o tom aj tá skutočnosť, že Krajskému súdu v Prešove 26. augusta 2008 podala podanie, ktoré označila ako návrh na preskúmanie uznesenia Slovenskej advokátskej komory č. 2702/08 zo 4. júla 2008 a návrh na odloženie vykonateľnosti rozhodnutia a v petite návrhu uviedla, že navrhuje odložiť vykonateľnosť tohto rozhodnutia. Napriek tejto skutočnosti činnosť advokátky vykonávala, hoci vedela, že uvedené rozhodnutie je vykonateľné.

Tretia rovina spočíva v logickom výklade obsahu ustanovenia § 8 ods. 1 písm. c/ zák. o advokácii v spojení so zámerom zákonodarcu. Zákonodarca znenie ustanovenia § 8 ods. 1 písm. c/ zákona o advokácii formuloval tak, že uložil (obligatórne, SAK musí) pozastaviť výkon advokácie t. z. Predsedníctvo SAK musí vydať rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie aj v prípade neprávoplatného uznania viny. V tejto súvislosti sa tak dôvodne natíska otázka, aký by malo reálny zmysel toto ustanovenie, pokiaľ by nebolo okamžite vykonateľné. Veď samotné preskúmanie tohto rozhodnutia v rámci správneho súdnictva (konanie o odvolaní) by mohlo trvať dlhšie ako rozhodnutie o možnom odvolaní v trestnom konaní, čím by sa v podstate zmaril reálny význam pozastavenia výkonu funkcie advokáta aj v prípade neprávoplatného uznania viny, a to vtedy, ak by odvolací súd zrušil prvostupňové rozhodnutie o uznaní viny a správny súd by ešte nerozhodol o návrhu na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, presne tak, ako to bolo v posudzovanom prípade.

Tam, kde sa možno domáhať prieskumu správneho rozhodnutia opravným prostriedkom na súde nastáva, jeho vykonateľnosť oznámením účastníkovi a účastník sa musí obrátiť s návrhom na odklad vykonateľnosti na súd. Takto postupovala aj obvinená. Z toho vyplýva, že návrh podala v presvedčení, že rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory bolo vykonateľné.

V závere odvolania generálny prokurátor uviedol, že žalovaný skutok vykazuje všetky znaky trestného činu neoprávneného podnikania, pretože v malom rozsahu obvinená vykonávala činnosť advokátky aj napriek vykonateľnému rozhodnutiu Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu jej funkcie a skutok páchala po dlhší čas. Malý rozsah vykonávania podnikateľskej činnosti nepochybne vyplýva s poukazaním na obdobie páchania skutku (dlhší čas) najmenší počet objektívne zistených vecí (určite mala klientov na plnú moc) a jej príjem z vykonaných úkonov by určite presiahol sumu 266 €, aj keď tento číselný ekvivalent v takomto ponímaní nie je znakom podstaty žalovaného trestného činu.

Generálny prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky

1/ podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že bol uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To 70/2012, zo dňa 2. októbra 2012 a predchádzajúcim uznesením Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1T 48/2012, zo dňa 21. júna 2012, porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku a predchádzajúcim konaním v ustanoveniach § 241 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a § 8 ods. 1, § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, v prospech obžalovanej JUDr. M. N., nar. X. M. XXXX v Y., trvale bytom Y., O. ul. č. XXX/XX,

2/ podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To 70/2012, zo dňa 2. októbra 2012 a predchádzajúce uznesenie Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1T 48/2012, zo dňa 21. júna 2012,

3/ podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Rožňava, aby vec v potrebnom

rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadrila obvinená prostredníctvom obhajcu. V písomne podanom vyjadrení uviedla, že dovolanie podané generálnym prokurátorom Slovenskej republiky vo vzťahu k danému skutku je nedôvodné, nesprávne, právne zmätočné a právne nepreskúmateľné v celom svojom obsahu.

K takzvanej prvej rovine dôvodov podaného dovolania generálnym prokurátorom uviedla, že generálny prokurátor nesprávne aplikuje na jej prípad ustanovenie § 250c ods. 1 O.s.p., správne má aplikovať ustanovenie § 250n O.s.p. Krajský súd v Košiciach správne aplikoval na konkrétny trestný prípad relevantné zákonné ustanovenie § 250n O.s.p., z ktorého jednoznačne vyplýva záver o nevykonateľnosti napadnutého uznesenia Predsedníctva SAK č. 2702/08, zo 4. júla 2008.

K druhej rovine dôvodov podaného dovolania obvinená poukazuje na to, že svojím konaním nemohla naplniť subjektívnu stránku trestného činu, pretože absentuje vôľová zložka zavinenia. Poukazuje na nejednotnosť názorov na otázku vykonateľnosti v odbornej verejnosti, na článok uverejnený v odbornej literatúre, ktorý hovorí o tom, že rozhodnutie o pozastavení výkonu advokátskej činnosti nemohlo byť vykonateľné na to, že túto problematiku diskutovala s viacerými renomovanými právnikmi, ktorí potvrdili jej názor a vzhľadom na uvedené názory svojím konaním nemohla naplniť subjektívnu stránku predmetného trestného činu. Vyslovuje názor, že odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Košiciach je správne a v súlade so zákonom a podporuje jej stanovisko a názor v otázke nenaplnenia subjektívnej stránky žalovaného trestného činu.

K tretej rovine dôvodov podaného dovolania Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky obvinená uviedla, že generálny prokurátor polemizuje o „vôli zákonodarcu“ pri ustanovení § 8 ods. 1 písm. c/ zákona o advokácii, pričom nezohľadňuje ďalšie súvisiace ustanovenia, najmä § 11 zákon o advokácii (účinného do 31. augusta 2009) vo väzbe na ustanovenie § 250l a nasl., § 250n O.s.p.

V ďalšej časti vyjadrenia poukazuje na rôzne názory v odbornej literatúre, ktoré sú odlišné od názoru generálneho prokurátora v podanom dovolaní a vytýka generálnemu prokurátorovi, že v odôvodnení dovolania cituje svoj názor na danú problematiku, ktorý nepodporuje žiadnou právnou teóriou, judikátmi alebo komentármi.

V závere vyjadrenia opätovne uviedla, že je nevinná, trestné stíhanie a vznesenie obvinenia voči jej osobe pre prečin neoprávneného podnikania je aktom arbitrárnej svojvôle orgánov činných v trestnom konaní. Svojím konaním nenaplnila zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného podnikania. Uznesenie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory zo 4. júla 2008, nebolo právoplatné a vykonateľné.

Generálny prokurátor používa na daný prípad zákonné ustanovenie § 11 zák. o advokácii, ktoré ale v stíhanom období neplatilo a nebolo účinné. Toto zákonné ustanovenie bolo doplnené zák. č. 304/2009 s účinnosťou od 1. septembra 2009.

Navrhla, aby dovolací súd zamietol dovolanie podané generálnym prokurátorom Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Okresný súd Rožňava uznesením, sp. zn. 1T 48/2012, z 21. júna 2012 podľa § 241 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z dôvodov uvedených v § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. trestné stíhanie proti JUDr. M. N. pre

prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona zastavil.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní nemožno vyvodiť, či už priamy alebo nepriamy úmysel obžalovanej spáchať trestný čin, ktorý sa jej kladie za vinu. Súd je teda toho názoru, že nebola naplnená subjektívna stránka, t.j. zavinenie obžalovanej, ktoré je podstatnou náležitosťou trestnej zodpovednosti.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že obžalovaná od samého začiatku jej trestného stíhania tvrdila, že jej pozastavenie výkonu advokácie je protiprávne, s rozhodnutím P-SAK o pozastavení funkcie rozhodne nesúhlasila, lebo trestnej činnosti sa nedopustila a nakoniec rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie zo dňa 4. júla 2008, Predsedníctvo SAK rozhodnutím zo dňa 1. júla 2009 zrušilo, pritom sa jej kladie za vinu, že neoprávnené mala podnikat' v období od 31. júla 2008 do 19. decembra 2008. Týmto rozhodnutím P-SAK bolo jej z jej pohľadu dané za pravdu, že pozastavenie výkonu advokácie v tomto období bolo neoprávnené.

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 8To 70/2012, z 2. októbra 2012 sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu prvostupňového súdu zamietol. V odôvodnení uviedol, že sa stotožnil s názorom okresného súdu, že v danom prípade z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní nemožno vyvodiť, či už priamy alebo nepriamy úmysel obvinenej spáchať trestný čin, ktorý sa jej kladie za vinu. Tento názor vyplýva ale z úplne iných dôvodov, ktorými sa okresný súd nezaoberal.

Obmedzenie poskytovať právne služby podľa Zákona o advokácii (§ 9 ods. 1 Zákona o advokácii) je bezpochyby viazaná na právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu advokácie, nakoľko len právoplatné a vykonateľné rozhodnutie správneho orgánu môže založiť právo alebo uložiť povinnosť, v tomto prípade zakázať poskytovať právne služby podľa Zákona o advokácii. Samozrejme základným predpokladom je skutočnosť, že takéto rozhodnutie SAK je v súlade so zákonom napadnuté návrhom, resp. opravným prostriedkom podľa III. hlavy 5. časti O.s.p. (ako to bolo bezpochyby aj v tomto prípade).

Zhrnúc ďalej z vyššie uvedeného vyplýva, že podľa tejto hlavy napadnuté rozhodnutie správneho orgánu - statusové rozhodnutie SAK nie je právoplatné, keďže podstatou tejto hlavy je preskúmanie neprávoplatných rozhodnutí správnych orgánov. Zároveň keďže proti statusovému rozhodnutiu SAK bol podaný opravný prostriedok (návrh v zmysle III. hlavy 5. časti O.s.p.) a osobitný predpis, teda Zákon o advokácii, ani konajúci správny orgán nevyklúčil odkladný účinok podaného opravného prostriedku, má sa za to, že opravný prostriedok v zmysle § 250m ods. 1 O.s.p. proti napadnutému správne rozhodnutiu odkladný účinok má a teda takéto rozhodnutie SAK nemohlo byť ani vykonateľné. Logickým je tak aj podľa názoru krajského súdu záver, že statusové rozhodnutie SAK o pozastavení výkonu advokácie, ktoré bolo v súlade so zákonom napadnuté návrhom, resp. opravným prostriedkom podľa III. hlavy 5. časti O.s.p. je až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci neprávoplatné a nevykonateľné.

V predmetnej trestnej veci tak dospel krajský súd k záveru, že neboli naplnené pojmové znaky trestného činu neoprávneného podnikania podľa § 251 Tr. zák. a to predovšetkým z toho dôvodu, že neexistuje, resp. neexistovalo právne záväzné a teda právoplatné a vykonateľné správne rozhodnutie, ktoré by zakazovalo vykonávať príslušné podnikanie podľa osobitného predpisu, teda Zákona o advokácii. Absentujúci prvok protiprávnosti tak viedol aj krajský súd k záveru o správnosti a zákonnosti zastavenia trestného stíhania z dôvodu, že žalovaný skutok nie je trestným činom.

Zo spisového materiálu mal najvyšší súd preukázané, že predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory uznesením zo dňa 4. júla 2008 č. 2702/08 pozastavilo výkon advokácie JUDr. M. N.. V odôvodnení uznesenia uviedlo, že navrhovateľka rozsudkom zo dňa 8. apríla 2008, sp. zn. 5T 74/2006-3802 Okresného súdu v Poprade bola uznaná vinnou z trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. decembra

2005 a z trestného činu prijímania úplatku podľa § 160 ods. 3 Trestného zákona a bola odsúdená na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a bol jej uložený trest zákazu činnosti vykonávania riadiacich a rozhodovacích funkcií v orgánoch štátnej a verejnej správy na dobu 10 rokov.

Proti rozhodnutiu predsedníctva Slovenskej advokátskej komory podala opravný prostriedok obvinená a žiadala, aby súd zrušil v celom rozsahu uznesenie SAK č. 2702/2008, zo dňa 4. júla 2008 a vrátil jej vec na ďalšie konanie a zároveň si uplatnila náhradu trov konania.

Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory uznesením č. 2702/2009 na zasadnutí 25. júna 2009 zrušilo rozhodnutie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory zo 4. júla 2008 o pozastavení výkonu advokácie JUDr. M. N..

V odôvodnení uznesenia je uvedené, že vzhľadom na skutočnosť, že rozsudok Okresného súdu v Poprade zo dňa 8. apríla 2008, sp. zn. 5T 74/2006, ktorým bola JUDr. N. uznaná vinnou zo spáchania úmyselného trestného činu bol uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 31. marca 2009 zrušený v celom rozsahu, neexistuje v súčasnosti dôvod pre obligatórne pozastavenie výkonu advokácie JUDr. M. N..

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 6S 112/2008, zo 4. marca 2010 vo veci zastavil konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory zrušilo svoje rozhodnutie zo 4. júla 2009, v celom rozsahu vyhovel odvolaniu obvineného a preto krajský súd v súlade s ust. § 250o O.s.p. konanie zastavil.

Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach bolo zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Sžo 153/2010, z 11. augusta 2010 z dôvodu procesných pochybení.

V zrušujúcom uznesení najvyšší súd uviedol, že v prejednávanej veci je podľa § 11 zák. č. 586/2003 Z.z. rozhodnutie komory o pozastavení výkonu advokácie advokátovi (§ 8 ods. 1 písm. c/ OSP preskúmateľné súdom. Procesná úprava navrhovateľkou uplatneného nároku je podľa súčasnej judikatúry súdov (pozri napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6SžoKS/39/2006 zo 4. apríla 2007, sp. zn. 2Sžo/111/2007 z 26. júna 2008, či sp. zn. 6Sžo/65/2008 z 10. februára 2009) obsiahnutá v § 250l OSP v zmysle ktorého, podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Právna úprava § 11 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii prešla rôznymi zmenami. K 31. augustu 2009 platil stav: „Rozhodnutie komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, o pozastavení výkonu advokácie advokátovi a o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov okrem vyčiarknutia podľa § 7 ods. 1 písm. e/ musí byť odôvodnené a je preskúmateľné súdom.“

Novelou k 1. septembru 2009 bolo ustanovenie § 11 zmenené a upravené nasledovne: „Proti rozhodnutiu komory o pozastavení výkonu advokácie a o vyčiarknutí zo zoznamu advokátov nie je prípustný opravný prostriedok. Rozhodnutie SAK o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, o pozastavení výkonu advokácie advokátovi a o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov okrem vyčiarknutia podľa § 7 ods. 1 písm. e/ musí byť odôvodnené a je preskúmateľné súdom.“

Z citovaných postupných zmien v ustanovení § 11 zákona o advokácii vyplýva, že k úpravám došlo preto, aby sa jednoznačne ustálilo, kedy rozhodnutie SAK o pozastavení výkonu advokácie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Postupnými právnymi úpravami došlo k odstráneniu nejednoznačných a rôznych výkladov. Posledná právna úprava zákonom č. 335/2012 Z.z. jasne vymedzila, že rozhodnutie komory je právoplatné a vykonateľné jeho doručením dotknutej fyzickej osobe.

Ustanovenie § 11 zákona účinného do 31. augusta 2009 (v dobe, kedy mal byť spáchaný skutok, pre

ktorý bola obvinená trestne stíhaná) upravovalo len povinnosť SAK odôvodniť rozhodnutie a možnosť jeho preskúmania súdom. Z citovaného ustanovenia nebolo zrejmé či ide o preskúmanie rozhodnutia podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (teda právoplatného rozhodnutia) alebo išlo o preskúmanie rozhodnutia podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (teda neprávoplatného). Zo súdnej praxe, najmä rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, okrem iného aj z rozhodnutia, v ktorom sa rozhodovalo o sťažnosti obvineného proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach (teda 5Sžo 153/2010, ktoré v dovolaní cituje generálny prokurátor a vo vyjadrení k dovolaniu aj obvinená, ale každý s iným výkladom (a jeho časť je citovaná aj v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia) vyplynulo, že rozhodnutia podľa § 11 zákon o advokácii účinného do 31. augusta 2009 sa majú preskúmať podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., teda ako na základe opravného prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu.

Z konštatovaného vyplýva, že názor generálneho prokurátora v dovolaní ohľadne toho či išlo o preskúmanie právoplatného alebo neprávoplatného rozhodnutia je v rozpore so súdnou praxou. Za tejto situácie nie je možné konanie obvinenej posúdiť ako trestný čin, pretože absentuje subjektívna stránka v konaní obvinenej. Zavinenie je obligatórnou zložkou výkladu ustanovenia § 11 zákona o advokácii účinného ustanovenia do 31. augusta 2009, kedy sa podľa obžaloby mal stať skutok, nemôže byť konaním obvinenej naplnená subjektívna stránka predmetnej skutkovej podstaty a preto nemôže byť daný vo veci ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné k dovolaniu generálneho prokurátora a doterajšiemu konaniu uviesť nasledovné. Skutok vo veci je zle formulovaný a sú v ňom uvádzané skutočnosti, ktoré nemajú opodstatnenie v dôkazoch, ktoré sa nachádzajú v spise. Vo veci vyšetrovateľ nezabezpečil základné dôkazy, ktoré boli potrebné k rozhodnutiu vo veci (rozhodnutia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu funkcie advokátky, nedostatočné dôkazy o vykonávaní činnosti advokátky na základe tzv. ustanovení advokátky ex offio atď.). V rozpore so súdnou praxou je definovaný závažnejší spôsobom konania obvinenej podľa § 138 písm. b/ Tr. zák. (páchanie trestného činu po dlhší čas atď.). Trestný čin neoprávneného podnikania podľa § 251 Tr. zák. je trvácim trestným činom. Dlhším časom sa rozumie časový úsek, ktorého dĺžka je ovplyvňovaná intervalom trestného činu, t. z. závažnosťou trestného činu z hľadiska výšky zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Všeobecne nemožno vymedziť, aký čas považujeme za dlhší. Ale nejde o jednorázovú trestnú činnosť. V Obchodnom zákonníku v § 2 ods. 1 je podnikanie definované ako sústavná činnosť vykonávaná vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Odborná literatúra a súdna prax ustálila, že na naplnenie znaku páchania trestného činu podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. - teda dlhší čas je potrebné, aby bola trestná činnosť páchaná niekoľko rokov. Predmetný skutok mal byť páchaný cca 5 mesiacov. Z konštatovaného vyplýva, že konanie obvinenej nemohlo byť kvalifikované podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože chýba na naplnenie predmetnej skutkovej podstaty kvalifikačný znak podľa § 251 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Pozastavenie výkonu funkcie advokátky u obvinenej trvalo od 4. júla 2008 do 25. júna 2009. Po zrušení rozhodnutia predsedníctva SAK zo 4. júla 2008 do 25. júna 2009 na zasadnutí predsedníctva SAK 25. júna 2009 nastal právny stav taký, že neexistuje žiadne rozhodnutie, ktoré by obvinenej v období, ktoré jej kladie obžaloba za vinu zakazovalo vykonávať činnosť advokátky. Z uvedeného vyplýva záver, že ak je rozhodnutie SAK o pozastavení výkonu advokácie zrušené potom právo vykonávať činnosť advokátky nezaniklo a úkony advokáta aj do času pred zrušením rozhodnutia o pozastavení výkonu advokáta sa stali úkonmi, ktoré sa konvalidovali.

Podstatné ale pre posúdenie toho, či sa obvinená dopustila trestnej činnosti, je to, že v čase, kedy mala obvinená spáchať trestnú činnosť nebola jednoznačná právna úprava § 11 zák. č. 586/2003 Z.z. Až súdna prax a ďalšie novely zák. o advokácii ustálili znenie § 11 zák. o advokácii, tak že teraz je presne stanovené, kedy rozhodnutie Predsedníctva SAK nadobúda právoplatnosť. Keď ale bola platná právna úprava v čase, kedy sa mal páchať trestný čin nejasná, existovali rôzne výkladové názory na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutí vydaných Predsedníctvom SAK (viď názor Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 8T 70/2012, názor generálneho prokurátora Slovenskej republiky vyslovenom v podanom dovolaní, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Sžo KS 39/2006, 2 Sžo 111/2007, 6 Sžo 65/2008, 5 Sžo 153/2010 atď.) je potrebné vyhodnotiť tieto dôkazy v súlade so

zásadou „in dubio pro reo“ a nemôže byť naplnená konaním obvinenej subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podľa § 251 ods. 1 Tr. zák.

Z konštatovaného vyplýva, že dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky nebolo dôvodné a preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.